

Overstud af 146,000 Kr. skylbes en almindelig gennemgaaende Forhøjelse paa Manufakturpositionerne, eller at det særlig endogsaa skulde skylbes Forhøjelser paa almindelige Forbrugsvarer, der henhøre under denne Kategori. Jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa, at alene den Forandring, der har fundet Sted paa de to gamle Toldpositioner 153 og 154 — det er Hølsilke og Halvsilke — disse Forhøjelser betinge en Merindtægt af 152,000 Kr., altsaa med andre Ord: alene Toldforhøjelsen paa disse to ubetingede Indsøvarer er mere end hele Toldforhøjelsen paa Manufakturpositionen. Denne Anklage mod Manufaktur-toldpositionerne, at de betingede en Forbring af Vægt, den passer ikke; det vil endogsaa let ses, at for nogle af de almindeligste Grupper af Manufakturvarer har Lovforslaget ret betydelige Nedsættelser, det gælder f. Eks. om farvede og trykte Bomuldsvarer; der er den nuværende Told 32 Stilling, altsaa omtent 66 Ore, og Lovforslagets Told er 42 Ore, altsaa Tolden paa denne ganske almindelige Forbrugsartikel er nedsat med omtrent $\frac{1}{3}$. Der er en anden Position, nemlig 148 i vor nuværende Toldlov, hvor Tolden for flerfarvede Bomuldsvarer — ikke dem, der ere trykte, men som i Vævningen ere flerfarvede — som ogsaa ere almindelige Brugs- genstande, saasom sribede Forklæder, ogsaa er foreslaaet nedsat; Tolden er nu 24 Stilling eller 50 Ore, men efter Lovforslaget 42 Ore. Jeg nævner det kun som Eksempler paa, at der i Lovforslaget er Nedsættelser paa Manufakturvarer til almindeligt Forbrug og at de paa ingen Maade kunne siges hverken at være nogen gennemgaaende Forhøjelse paa Manufakturvarerpositionen, eller langt mindre, at det kan siges, at de af mig foreslaaede Positioner hvile særlig paa de almindelige Forbrugsartikler. Jeg skal hertil føje det, at jeg antager, at det, der især er faldet Folk i Djene, er Tolden paa almindelige Aldvarer, Klæder af grovt Klæde; den er uforandret, som den var før, nemlig 66 Ore i Forslaget, og den var 32 Stilling, men der er aldeles ikke noget i Vejen for, at man nedsætter Tolden paa de groveste Aldvarer, men jeg tvivler paa, at det vilde have nogen synderlig Virkning paa Landet, idet allerede Prisen baade paa de danske Fabrikater og paa de fremmede er ganske overordentlig billig. Dem, der maatte interessere sig for at gøre nærmere Bekendtskab med Stofferne og Priserne, vil jeg kunne vise en ganske smuk Samling af saadanne billige uldne Stoffer. Altsaa, paa Manufakturpositionen er der ikke ubetydelige Nedsættelser paa de simpleste Forbrugs-genstande, og

der vil kunne finde, hvis man lægger Vægt derpaa, yderlige Nedsættelser Sted paa andre Punkter, uden at dette paa noget Punkt vil faa nogen særdeles finansiel Betydning. Det var de Bemærkninger med Hensyn til Manufaktur-tolden, som jeg vil indskrænke mig til.

Sarald Hansen: I mine Udtalelser om Bibeholdelsen af Tolden paa Stentul gik jeg ganske vist ud fra en Forudsætning, der var forskellig fra den, som den ærede Finansminister gik ud fra, idet jeg nemlig antog det som givet, at der i Frihavnen ikke vilde, med Udsigt til at kunne bestaa i nogen længere Tid, drives nogen Industri alene med Af sætning til Udlandet for Dje. Da vi her i Landet savne billige Raaprodukter, billig Arbejds-kraft og billig Bevægskraft, ser jeg ikke, hvilket Udland der skulde kunne finde Fornøjelse ved at lade sig forsyne med Industriprodukter fra os. Der har i al den Tid, der har været Tale om Frihavn, ikke kunne paabises et eneste Ømne, der egnede sig til Produktion alene til Udlandet. Derimod er det ikke umuligt, at der kunde finde Industrier Sted med blandede Af sættingsforhold for Dje, altsaa Produkter, som skulle sælges dels i Toldind-land, dels i Toldudland; men drejer det sig i saa Fald om Artikler, som for Øjeblikket ingen Told svare i Indlandet, vil den højt-ærede Finansminister forbyde Indførelsen deraf. Drejer det sig derimod om Artikler, som ere belagte med Indførelsetold, vil en Industri dermed i Frihavnen ikke kunne bestaa, fordi den ikke vil kunne hamle op med den Industri af samme Art, der drives i Toldterritoriet. Her have vi altsaa disse 3 Kategorier af Industri-virksomheder, der alle 3 ville blive udelukkede af de af mig nævnte Grunde, ganske vist ikke formelt men reelt, saaledes at jeg formelt er fuldstændig enig med den højtærede Finansminister i, at hvis der kan findes en Industri, som kan arbejde udelukkende med Udlandet for Dje, kan denne saa Lov til at bestaa i Frihavnen, men der er det, jeg paastaar, og jeg har Ret til at paastaar, at naar man i Løbet af alle de mange Aar, hvor der har været Tale om det, ikke har kunnet bevise det modsatte, at en saadan Industri er umulig, tror jeg ogsaa, jeg har Ret i at sige, at vedtager man et Forslag om, at Tolden paa Kul skal bevares, saa vedtager man maaske samtidig et Forslag, som vil bevirke, at al Industri i Frihavnen vil blive umulig.

Formanden: Den 6te Landstings- mand for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.